

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ตาบอดตำหนักคนตาดี

(มีผู้มาถวายที่อำเภอเขมราฐ จ.อุบลราชธานี เพื่อสร้างเป็นวัด) ที่เขมราฐมันไกล ท้าวตั้งตัวดีไม่ได้ ไม่ใช่ว่ารับสุมสี่สุมห้า เราทำอย่างนั้นไม่ได้ ถ้าลงรับตรงไหนเราต้องเป็นตัวประกันเลย เป็นเจ้าของ เป็นผู้รับผิดชอบทุกอย่างเลย ลงใจเรียบร้อยแล้วว่า สมบูรณ์แล้ว เอา รับ ถ้าไม่สมบูรณ์ไม่รับ อย่างนั้นนะ อย่างเขาใหญ่ก็รับแล้ว ให้ท่านอุทัยไปอยู่ ท่านพอใจ เขามาถวายแล้วยังรับคำของเขาไม่ได้ ให้พิจารณาเสียก่อนนะ นั้น เรานิมนต์พระมาปรึกษากัน ได้ท่านอุทัย เห็นท่านอุทัยเป็นพระที่ดี ฟันเพตีมาตั้งเดิม ท่านอยู่ภูว แล้วลูกศิษย์ที่รองท่านชื่อท่านเสถียร นั่นก็ดี ผู้นั้นจะพาหมู่เพื่อนอยู่ด้วยความผาสุกร่มเย็นได้ไหม เท่าที่เป็นมาแล้วนี้ได้ว่างั้น เออ เอา แล้วท่านจะว่างพอไปรับทางโน้นได้ไหม ได้ ท่านก็ยอมรับกับเรา จึงได้เป็นวัดขึ้น ไม่ใช่ว่ารับสุมสี่สุมห้าทำอะไร

ที่คนมาถวายที่ให้เรา นี้ โอ๊ย มากต่อมากนะ แต่เราไม่ได้รับสุมสี่สุมห้า วัดเสือกก็เหมือนกัน เมืองกาญจน์ อันนั้นก็เอาท่านจันทร์มาปรึกษาหารือ เพราะย่านนั้นไม่มีกรรมฐานเลย ห่างมาก คือกรรมฐานไปอยู่ที่ไหนหลักเกณฑ์ก็คือเป็นผู้มีข้อวัตรปฏิบัติให้ความร่มเย็นแก่ตน แก้ววัดแก้วแก่ประชาชนได้แล้วที่ตั้งลงจุดนั้น ไม่ใช่ไปตั้งเป็นความเดือดร้อนแก่ประชาชนและตัวเองนะ เราทำไม่ได้ทำสุมสี่สุมห้าทำอะไร วัดเสือกก็ให้ท่านจันทร์แหละอยู่ ท่านจันทร์เป็นพระวัดนี้ เป็นคนคล่องด้าน สมุทรปราการ แต่เป็นพระวัดนี้ ตั้งแต่บวชบิณฑบาตแล้วอยู่ได้ ๖-๗ ปี ออกจากนี้ไปก็ไปทางเมืองกาญจน์ พอดีไปพบกันที่นั่น เขาถวายที่ เอาท่านมาปรึกษา ท่านเห็นดีด้วยแล้วเราก็มอบให้ท่าน จึงเป็นวัดเสือกขึ้นมา

อย่างนั้นละเราทำอะไรไม่ได้ทำสุมสี่สุมห้า (มีพระมาอยู่ปฏิบัติแล้วไป ตอนนั้นกลายเป็นวัดร้างไปเลยคะหลวงตา) รั้งก็รั้งเถอะ อย่าให้เรารับเลย ไม่เอาละ กำลังแก้กำลังจะตาย นี่เราก็จะร้างจากตัวเร่อีกแล้ว วัดร้างคนร้างหลวงตาร้าง ตาย ไม่รับ ยุ่งไปเถอะ ไม่เอา ทุกวันนี้ยังปล่อยทุกอย่างๆ แล้วยะ มีแต่ช่วยโลก สมบัติเงินทองข้าวของได้มามากน้อยนี้ออกช่วยโลกทั้งหมด เราไม่เอาเลย เราปล่อย ทำประโยชน์ให้โลกโดยสมบูรณ์ ตั้งแต่หน้าพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติมาโดยลำดับลำดับ

คิดดูซินะ ขนสมบัติเงินทองข้าวของเข้าสู่หัวใจของชาติมากขนาดไหน ทองคำก็ตั้ง ๑๑ ตัน ๔๐๐ กิโลกว่านั้น ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้านกว่า นอกจากนั้นเงินที่กระจายออกไปนี้ออกทั่วประเทศไทย เราไม่ได้เอาแม้บาทเดียว ไม่เอา เราทำอย่างนี้ทำ

ประโยชน์ให้โลก เราทำจริงๆ ไม่ได้ทำเล่นนี่นะ ตีตดินอยู่อย่างนี้ทั้งวันไม่มีเวลาว่าง แต่เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทั้งนั้น เราไม่เอาอะไร เราพูดตรงๆ เราพูดทุกอย่างแล้ว บอกชัดๆ เลย

นี่ละการปฏิบัติธรรม เมื่อพอพอจริงๆ ไม่เอาอะไรทั้งนั้น ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีเหลือ นี่เราก็กู้ไปอย่างนั้นละ อยู่กับโลกไป เราอยากไปเมื่อไรเราไปตีตผิงเดียวเลย พูดให้มันชัดเจน ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา จะไม่กลับมาเกิดอีก พูดให้มันชัดเจนอย่างนี้ ใครจะฟังก็ฟัง หรือใครจะว่าเราอวดอุตริมนุสธรรมให้อ้างคัมภีร์มา ได้ คัมภีร์มาจากไหน มาคัดค้านเราที่เราดำเนินตามทางของศาสดาจนได้ผลเป็นที่พอใจมาแล้ว พูดความดีงามทั้งหลายให้เป็นสิริมงคลมหามงคลแก่พี่น้องชาวพุทธเรา นี่ มันเสียไปตรงไหนจึงต้องมาว่าเล่าอวดอุตริมนุสธรรม

ผู้ที่ว่าเราอวดเอาคัมภีร์มาจากไหนเอามาอ้างกันเสีย ต้องเป็นอย่างนั้นซิความดีต้องบอกว่าดี ชั่วต้องบอกว่าชั่ว นี่เราก็กู้ไปอย่างนั้น ปฏิบัติธรรมมานี้เอาจนกระทั่งจะเป็นตายด้วยกันนั้น ๙ ปี เอาจริงนะเราไม่ได้ทำเหมือนใคร นิสัยมันเป็นนิสัยอย่างนี้ทางโลกเขาเรียกว่าผาดโผนโจนทะยาน แต่ธรรมเรียกว่าเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด เอาเจ้าของก็แบบเดียวกัน ควรเป็น เป็น ควรตาย ตาย พัดกันเลย เป็นเวลา ๙ ปี ตกนรกทั้งเป็น จึงได้ผ่านขึ้นมา

พอผ่านขึ้นมาแล้วบอกจนกระทั่งวันเดือนปีเวลาสถานที่นะ เราบอกชัดเจน พระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่ตรงไหนบอกได้พูดได้ สวาททั้งหลายบรรลุนุสธรรมที่ไหนทำไมเราพูดไม่ได้ ธรรมอันเดียวกัน ของดีอันเดียวกันใช่ไหมละ เสียหายที่ตรงไหน ที่นี้เราก็กู้บอกผลของการปฏิบัติธรรมเราไปสิ้นสุดยุติลงที่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ เวลาห้าทุ่มเป็ง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ นั้นละตัดสินกันระหว่างกิเลสพาสัตว์โลกให้ตายกองกัน เราก็กู้ตายกองกัน ได้ขาดสะบั้นลงในคืนวันนั้น ฟาดดินถล่ม จะว่าเป็นอะไร

นั่นละเราเอามาสอนโลกนี้ อวดอุตริหรือ เราจะเป็นอย่างตายใครไปเห็นเราทำ เราทำจริงทุกอย่าง เมื่อได้ผลเป็นที่พอใจแล้วก็บอกว่าพอ พออย่างเลิศ จะเอาอะไรมาสรรเสริญก็สรรเสริญไปอย่างนั้น ตก ไม่ได้เลิศเลอเหมือนใจกับธรรมเป็นอันเดียวกัน อันนี้เลิศสุดยอดแล้ว เอาอะไรมาใส่ไม่อยู่ ตกหมด สรรเสริญก็ตก นินทาก็ตก ไม่เลิศเลอยิ่งกว่าธรรมภายในใจที่ว่าพอแล้วๆ เอาให้มันชัดเจนอย่างนั้นซิการปฏิบัติ

เพราะฉะนั้นการสอนธรรมเราจึงไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน สามแดนโลกธาตุเราไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใด เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม สอนได้ทั้งนั้น ธรรมเหนือโลกจะว่าไง โลกุตระธรรมแปลว่าธรรมเหนือโลก เราสอนมา นี่ก็วาระสุดท้ายจวนตัวเข้ามาเท่าไรเราก็กู้เปิดออก ธรรมะเราเปิดออกๆ ใครจะว่าเราอวดอุตริมนุสธรรม เราพูดด้วย

ความเมตตาสงสารเป็นห่วงใย เราเองนี้ไม่ได้ห่วงใยเจ้าของ เราไม่ห่วง เราพูดจริงๆ ไปเมื่อไรได้ทั้งนั้น ไปกับอยู่คนเดียวกัน ธรรมชาตินี้พอทุกอย่าง ไม่รับแล้วในบรรดาสम्मุตติ แม้แต่ชั้นนี้ก็ไม่มีแล้ว ปล่อยกันแล้ว เป็นแต่เพียงว่าความรับผิดชอบอยู่เฉยๆ ที่จะให้ยึดให้ถือเหมือนแต่ก่อนไม่มี เราบอกตรงๆ อย่างนี้แหละ

เราช่วยชาติก็ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจ เต็มไปด้วยความเมตตาทั้งนั้นช่วยเวลานี้ เพราะฉะนั้นทำอะไรเราจึงไม่ทำสุมสี่สุมห้า เช่นอย่างถวายนั่นอันนั้นอันนั้นรับสุมสี่สุมห้าไม่ได้นะ ต้องเอาจริงเอาจัง อย่างเขาใหญ่ก็ให้ท่านอุทัยไปอยู่แล้ว รับตรงไหนเหมือนกัน วัดเสื่อก็ให้ท่านจันทร์มาอยู่ แล้ววัดภูริทัตตะอาจารย์เจี๊ยะ นั่นก็เขาถวายที่เราก็อ้าวตั้งตัวดีที่จะมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ก็ไปได้อาจารย์เจี๊ยะ ไปปรึกษาหารือกับท่าน แล้วขอให้ท่านมาเป็นสมภารเจ้าวัด ท่านก็มาเป็นให้จนกระทั่งท่านมรณภาพอยู่ที่นั่นเลย

อย่างนั้นละรับอะไรต้องเป็นอย่างนั้น ตัวตั้งตัวดีต้องยืนยันไว้ถึงจะรับ รับสุมสี่สุมห้าเราไม่เอา แล้วมีอะไรอีก (เขาคงเข้าใจดีละครับตามที่หลวงตาเทศน์) เออนั้นแล้วก็พูดให้เข้าใจ เราละสลดสังเวช แทนที่จะมาคิดเราว่าผิดถูกประการใดตามที่เขาโจทเขาฟ้องร้องมาว่าหลวงตาบ้าวอดอุตริมนุสสรธรรม จะปรับสั่งฆาปราชิกกับเรา แทนที่เราจะมาพิจารณาความบกพร่องของเรา ไม่มีเลย แล้วไปเกิดความสลดสังเวชกับคนที่หนาที่สุด ยิ่งเหลือแต่ลมหายใจฟอดๆ นู่นนะไปสลดสังเวชคนนั้นต่างหาก เลยไม่มาสนใจกับเรา

ก็อันนี้มันจำครอบโลกธาตุจะมาสนใจกับอะไร พูดให้มันชัดเจน นี่ละผลแห่งการปฏิบัติธรรม มันครอบโลกธาตุหัวใจดวงนี้นะเวลามันจำ ก็เลสเท่านั้นปิดบังเอาไว้ไม่ให้มองเห็นอะไร พอเปิดกิเลสออกแล้วมันจำไปหมดเลย จะทำยังไง พิจารณาซิ นี่ละเอาธรรมอันนี้มาสอนโลก เราจึงไม่เคยสะทกสะท้าน เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม สอนได้หมด เมื่อไม่เกี่ยวข้องกับเทวดา อินทร์ พรหมก็ไม่พูด เรื่องเกี่ยวกับ เทวดา อินทร์ พรหม มนุษย์มายุงไม่ได้ นั่นเข้าใจไหมละ

ธรรมพระพุทธเจ้าสอนไว้ตรงไหนผิดที่ตรงไหน เทวดา อินทร์ พรหม ยม ยักษ์ ที่ไหนๆ มีหมดที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ ตาดี หูแจ่มตาสว่างโลกวิทู บรรดาสาวกทั้งหลายผู้ใดที่มีความรู้ความสามารถขนาดไหน ก็สังเคราะห์โลกได้ตามกำลังความสามารถของตนๆ จะมาปฏิเสธว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีด้วยความตาบอดของตนนี้มันสลดสังเวชนะ พวกตาบอดไปตำหนิคนตาดีมันสลดสังเวชไหม พิจารณาซิ คนตาบอดทั้งโลกไปตำหนิติเตียนคนตาดี เป็นยังไงฟังซิ

ใครดาตียิ่งกว่าพระพุทธเจ้า โลกวิทูรู้แจ้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง สวาท
ทั้งหลายเป็นลำดับลำดามา มีแต่โลกวิทูเต็มภูมิของท่านทั้งนั้น ไฉ้เรามันตาบอดหูหนวก
ดันเดาเกาหมัดเกาหมาไปอย่างนั้นละ แล้วก็หาเรื่องใส่ร้ายใส่กรรม ความสกปรก
โสมมไปที่ไหนมันก็เลอะที่นั่นซิ ปากอมขี้เข้าใจไหม ปากพระพุทธเจ้าปากสวาท
ทั้งหลายปากอมธรรมนี่นะ ท่านพูดไปที่ไหนเป็นประโยชน์ที่นั่น นอกจากคนที่หมดค่า
หมดราคาแล้วอย่างที่ว่านี่ละ มันเกิดตายก็ครึ่งมันก็กองกันอยู่อย่างนั้นละพวกนี้ละ เอา
ละพอ ถึงกาลเวลาที่จะพูดไม่ต้องบอกมันผางออกมาเลยละ

(โยมสันติชาวอินโดนีเซียกราบเรียนถามปัญหาภาวนา)

โยมสันติ พลังความเย็นจากปลายเท้าขึ้นมา ต่อมาร่างกายแบ่งเป็นสอง
ส่วน ส่วนบนเป็นพลังความร้อน ตั้งแต่ท้องลงมาเป็นพลังความเย็น เมื่อคืนนี้เกิดพลัง
ไม่ทราบร้อนหรือหนาว มีลักษณะหนักๆ ทำให้ป็นป่วนจากศีรษะลงมา ที่แรกปวดหัว
มาก พอลงมาถึงท้องท้องก็ป็นป่วน เป็นแบบนี้ตลอด

หลวงตา ให้หัดกระแสของจิตเข้ามานี้เสีย เรื่องทั้งหลายจะค่อยสงบไป
เข้าใจไหม มันออกจากใจแหละ พลังของใจพลังของจิต มีได้ตามนิสัยวาสนาของแต่ละ
รายๆ เรายึดเป็นพลังของจิตกระแสของจิตที่ออกไป เวลาจิตรวมตัวเข้ามาๆ พลัง
ทั้งหลายนั้นก็รวมเข้ามาสู่ตัวของมันเอง เข้าใจหรือ อย่าไปกังวลมาก

โยมสันติ เมื่อวานนี้หลวงตาบอกให้หนูเข้าสมาธิ พอเข้าสมาธิมันกลับเป็น
หนักขึ้นอีก แต่เมื่อคืนนี้หลับได้ มาตื่นเอาเข้าเลย

หลวงตา หลับไม่หลับช่างหัวมันเถอะ เรื่องธาตุเรื่องขันธ์ อยากรู้ก็หลับ
ไม่อยากรู้ก็ไม่หลับ ดูจิตให้ตึกก็แล้วกัน ให้อยู่ในจิต จิตเป็นตัวสำคัญที่จะแสดง
อาการต่างๆ ให้หลับไม่หลับ ให้จิตค่อยสงบเข้าอยู่ภายใน เรื่องทั้งหลายจะค่อยสงบไป
เข้าใจหรือ มันออกจากจิตทั้งนั้น เข้าใจแล้วนะ

(หลังให้พร) วันนี้เปิดธรรมออกมากอยู่ ออกหลายแบบด้วย ท่านปัญญามาอยู่
วัดนี้ได้ ๔๐ ปี ทำประโยชน์ให้วัดนี้มากจริงๆ ยกศาลาหลังนี้ใครยกได้ท่านปัญญากับ
สองสามคนยกศาลาหลังนี้ คนทั้งบ้านเรายกไม่ได้นะ มีท่านปัญญายกได้ศาลาสองชั้น
เก่งมาก ปัญญาสำคัญมากนะ ท่านปัญญานี้ฉลาดทุกอย่าง พอพูดอย่างนี้เราก็เลย
ทดลอง เราเขียนหลอกเด็กนั่นละทิ้งไว้ตัวใหญ่ๆ เขียนว่าอย่ายุ่ง เราว่าอย่างนั้น แผ่น
ใหญ่ แล้วท่านปัญญาท่านทำอะไรอยู่ เราไปมองเห็นเลยจับขึ้นมา อ่านได้ไหม ท่าน
ฉลาดนะ คิดว่าอ่านได้ ท่านว่าอย่างนี้ เอา อ่านดูซินะ แปลว่าอย่ายุ่งใช้ไหม ใช้แล้ว ยุ่ง
มันยุ่งอย่างไร ยุ่งอย่างนี้

เราเอานี้ไปทิ้งไว้นั้นแล้วเด็กเอาไปออกตีตประกาศไว้นั้นอีก อ้ายยุ่ง คนเลยมา
ยุ่งเราทั้งวัน ขบขัน ท่านปัญญาท่านฉลาด สุขุมมากนะ ถ้าเป็นนักมวยแล้วเราต่อของท่าน
ไม่ถูก ท่านอาจต่อเราถูกไม่รู้กี่ครั้ง ท่านฉลาดนะ เราทำทุกอย่างทดลองดูทุกอย่าง
ความฉลาดของฝรั่ง ฉลาดมากอยู่ บอกว่าอ้ายยุ่ง อ้ายยุ่งมันหมายความว่ายังไง อย่า
อย่างนี้ ขบขันดี เดินไปพอดีฝนตกใหม่กำลังสิ้น ที่นี้พระออสเตรเรีย ชอบตลกเป็นผ้า
ขาวมา เดินไปกับท่านปัญญาเดินตามมา ไปถึงนั้นสิ้นจะล้ม ที่นี้พอมามองเห็นเรา
อันตราย ขบขันดีนะ ที่แรกเดินไปนี่พอสิ้นจะล้ม พอมองไปเห็นเราอันตราย อย่างนั้น
ละออสเตรเลียชอบตลก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*